

[Dorte Bennedsen]

nisteren også gav udtryk for, idet alle, der har diagnosen AIDS, rent faktisk registreres. De behandles på lige fod med andre typer af patienter.

Så vil jeg sige om forslaget som sådant, at fejlen ikke, fordi man gentager den og oven i købet gentager den flere gange, bliver rigtigere eller bedre af den grund. Dette forslag bliver heller ikke fornuftigere af at blive fremsat endnu en gang.

Forslagsstillerne taler om, at de gerne vil forebygge. Det tror jeg ikke der er noget parti eller noget medlem i denne sal som ikke ønsker at gøre, men kendsgerningen er, at dette forslag er direkte skadeligt for forebyggelsen. Forslagsstillerne henviser fuldstændig korrekt til, at udenlandske undersøgelser har vist, at udbredelsen af HIV-smitte er større blandt personer, der har afslået tilbud om HIV-test, end blandt personer, der har accepteret testen. Det hænger jo netop sammen med, at i en række lande, som f.eks. Sverige, har man ikke sikret folk anonymitet, men besluttet sig for tvangsforanstaltninger. Her har vi typiske tal fra Sverige, der viser, at netop i takt med den manglende anonymitet, netop i takt med risikoen for at blive udsat for tvangsforanstaltninger, har personer fra risikogrupperne været angst for at melde sig. Det er i høj grad ikkerisikogrupper, der lader sig teste i Sverige.

Hvis vi skulle gå ind for et system, hvor vi ophæver anonymiteten, hvor vi pålægger folk tvangsforanstaltninger, ville vi få ét sikkert resultat ud af det, og det er, at folk siger: »Nej, så må vi da hellere lade være med at lade os teste«, hvis de har en eller anden mistanke om, at de kunne være blevet smittet.

Forudsætningen for, at der skulle være, skal vi sige bare et gran af logik i det forslag, vi har på bordet i dag, er faktisk, at man jævnligt tvangstester hele befolkningen, og det giver forslagsstillerne også udtryk for, for den sidste sætning i bemærkningerne lyder: »Derfor må den« – og »den« er testen – »ikke være frivillig.« En jævnlig tvangstestning af den danske befolkning ville for det første være en kostbar affære og for det andet ganske uden mening. Den ville indføre et system, som er i strid med de holdninger, vi har i Socialdemokratiet, og vi afviser derfor lovforslaget.

(Kort bemærkning).

**Køpke Christensen (FP):**

Ministeren og Socialdemokratiets ordfører tilkendegav, at der allerede i dag forefindes en registrering. Det er korrekt. Det er vi godt klar over, men den er anonym, og det er det, vi ligesom appellerer om at ændre. Man skal ikke tage helt fejl. Det er jo sådan, at udbredelsen af denne sygdom er kraftigt stigende. Derfor er det en uhyggelig ting, vi her taler om, som selvfølgelig også skal tages alvorligt, således at vi på en eller anden måde får standset denne udbredelse. Så kan det diskuteres, hvordan det gøres, men efter vores opfattelse må og skal det være ved en registrering, også i det tilfælde, at man kommer frem til – forhåbentlig hurtigst muligt – en helbredelse af denne sygdom, så man hurtigst muligt kan få de personer, der er smittede, helbredt.

(Kort bemærkning).

**Dorte Bennedsen (S):**

Jeg bliver nødt til at sige til hr. Køpke Christensen, at det ikke er korrekt, hvad der bliver sagt her fra talerstolen. Folk, der har fået stillet diagnosen AIDS, behandles som andre patienter i vores sundhedsvæsen. Der er ikke anonymitet for dem, der har fået stillet diagnosen AIDS.

Det er det ene. Så sagde hr. Køpke Christensen også, at der var en stigning i antallet. De tal, vi kender, viser os, hvis vi ser på fordoblingstiden – den var i midten af 1980'erne, jeg tror, det var 1985, omkring 12-13 måneder, dvs., at antallet af AIDS-syge fordobledes på ca. 1 år – at i dag ligger det tidsrum oppe et sted omkring, jeg tror, det er 22-23 måneder. Det er altså heller ikke korrekt, at der er en stigning i tingene. Der er selvfølgelig en stigning, men fordoblingskurven er heldigvis i væsentlig grad gået i en bedre retning.

**Karen Højte Jensen (KF):**

Det er ikke mere end 3 måneder siden, at vi her i folketingssalen drøftede et lignende forslag om registrering af HIV-positive. Forslaget har igennem årene været debatteret adskillige gange og er hver gang blevet afvist, først af firkløverregeringerne og i november af KVR-regeringen.